GÜNAYDIN

ustura 16

Bay USTURA kürsüde, önünde bir bardak su,
Halkı bir tıraşladı, hayran kaldık doğrusu !
- Şaşkın Berber -

ANLAT DERDİNİ MARKO PAŞA'YA!

Tokat'tan bir bayan okurumuz soruyor:

Sayın Markopaşa,

Ustura'nın ilk sayısındanberi okurların sorularına verdiğiniz cevapları dikkatle okuyorum. Görüyorum ki, herkesin derdine bir çâre buluyorsunuz ve herşeyi biliyorsunuz. Benim soruma da cevap vermenizi rica ederim.

Kışın, her gece bir dost evinde toplanıp eğleniyoruz. Geçen gece bizim evde misafirler çoktu. Bilmece oynamaya başladık. Bir doktor dostumuz şu bilmeceyi sordu:" Anneye değmez, babaya değer. Halaya değmez, ablaya değer. Dayıya değmez, amcaya değer. Nedir o?

Hiçbirimiz bilemedik. Bilmeceyi sorana çok rica ettik, o da söylemedi. Uykularım kaçtı bu yüzden. Cevabı söylenilemiyecek birşey olsaydı, o dostumuz bize sormazdı. Siz biliyor musunuz?

"Öğüt almak istersem, Markopaşaya yazarım."

MARKOPAŞA:

Biliyorum: dudak... Anne derken dudaklarımız birbirine değmez, baba derken değer... Abla derken değer, hala derken değmez!

Zonguldak'tan Niyazi K. yazıyor.

Zonguldak'taki evlerin yüzdedoksanında banyo ya da hamam, gusülhane yoktur. Çok kişi helâda yıkanıyor. Gusül abdesti alınırken besmele çekmek gerekir. Helâda besmele çekilmez, besmelesiz de abdest olmaz. Bizim caminin imamına sordum. "Arada duvarı yoksa besmele çekilmez" dedi. Onu biz de biliyoruz. Diyanet İşleri Başkan Vekili Lutfi Doğan'a mektupla sordum. Cevap vermedi. Bu, yalnız beni değil, bir çok Zonguldaklıyı ilgilendiriyor. Ne yapacağız.

MARKOPAŞA:

Adım Marko olduğuna göre gerçekten cevabı zor bir soru karşısındayım. Zonguldak'taki evlerin çoğunun banyosu yok, diyorsunuz. İstanbul'daki evlerin çoğunun banyosu var, ama suyu yok. Hem suyu, hem banyosu olan evde de gusül abdesti almayı gerektiren şey bulunmaz. Kısacası, üçünü bir araya getirmek olanaksız. Dediğiniz gibi "O yerde besmele çekilmez„ Başınızı kapıdan dışarı uzatıp besmele çektikten sonra abdest alsanız, acaba olmaz mı? Hayır, ben içinden çıkamadım bu sorunun siz en iyisi, banyosu olmayan evde oturan bir genç imama o durumda ne yaptığını sorup ondan öğrenin.

Başyazı

Ölümünün 22 nci yıldönümünde

CEMAL NADİR GÜLER

Türk karikatürünün büyük ustası Cemal Nadir, 27 Şubat 1947 de sanatının en verimli, en olgun döneminde, daha 45 yaşındayken ölmüştü. Cem ve ondan sonra da Cemal Nadir, Türk karikatürünün çığır açıcılarıdır. Eserleri ve ünü sınır dışına çıkan ilk karikatürcümüz Cemal Nadir'dir. Elbette, Cemal Nadir ustadan sonraki kuşak, Türk karikatürünü, daha da yüceltmiş ve uluslararası alanlar da kazandıkları sürekli başarılarla dünya karikatür sanatı düzeyinde Türk karikatürüne önemli ve değerli bir yer sağlamışlardır. Ne var ki, Cemal Nadir'in aracılığı olmasaydı, bir bakıma onun karikatür anlayışına bir tepki niteliğinde olan günümüz Türk karikatürü bugünkü düzeyine ulaşamayacaktı. Gazete karikatürcülüğüyle, çok geniş okur kitlesinin karikatür sanatına ilgisini çeken odur.

Cemal Nadir'in öncülüğü ile karikatür ötedenberi alışılmış şeklinden sadece haftalık dergilerde yayınlanmaktan çıkmış ve günlük gazete sütunlarında da yer almıştır.

Yıllarca gazete ve dergilerde binler ve binlerce karikatür yaptı. Ama ne yazık ki, ölümünün 27 nci yıldönümü olan 27 Şubat günü ve ondan sonraki günler, ne yıllarca ve süretli çalıştığı gazete ve dergilerde, ne de mizah dergilerinde, tek kelimeyle, tek karikatürle olsun, Türk mizahının bu büyük ustası anılmadı. Büyük usta, korkunç bir vefasızlıkla unutulmuştu.

Ustura, ölümünün 27 nci yıldönümünde bu büyük karikatürcüyü anmak amacıyle, "Cemal Nadir Özel Sayısı" olarak hazırlanmaktadır.

"Beni evime kadar getirdiğiniz için teşekkürler.."

ÖLÜMÜNÜN 25.İNCİ YILDÖNÜMÜNDE

Hüseyin Rahmi Gürpınar

(L) bey -Bonjur monşer...

(V) bey-Bonjur şer ami...

-Sabahleyin böyle saçlar taralı potinler yamalı, ahlâk kanunu keşfine çıkmış bir filozof dalgınlığile ne tarafa?

-Hayır...Hayır..Teşbihini hiç muvafık bulmadım. İnsana derin bir sefalet hissettiren bu kasvetli, kirli sokaklarda sabahleyin aç karnına ahlâk kanunu keşfine çıkılmaz. Hem en büyük filozofların şimdiye kadar buldukları kanunların iflâs ettiği böyle bir günde zavallı insaniyet senin benim gibi ahlâksızların keşfedecekleri düsturlara muhtaç kalırsa...Vay olur onun haline...Benim aramaya çıktığım şey bütün bütün başka...

-Nedir?

-Yüzümün sarılığına, şu dermansızlığıma bak da anla..

-Ha anladım (l) une aventure D'amour aramıya çıkmış olacaksın...

-Ah dostum maksattan ne kadar uzaksın. O senin dediğin tok karnına edilir haltlardandır. Ben sabahleyin parasız karın doyurmaya çıktım.

Muhatabının koltuğuna girerek:

-Oh bu sözün beni çok (enterese) etti. Parasız karın doyurmak.... Buna bir imkân keşfedebildinse heman ait olduğu makamdan bir ihtira beraeti alalım. Keşfimizi ilân edelim. Hem âlemin karnı doyar. Hem biz ihya oluruz...

-Yok..Yok bu oldukça mühim bir keşiftir. Fakat ilân etmeye gelmez. Bu karın doyurma yolunu başkalarına gösterirsek sonra biz yine aç kalırız.

AÇLIKTAN ÖLMEMENİN ÇARESİ

-Eh öyle ise bir sen bil, bir ben bileyim...

-Karnın aç mı?

-Zil gibi...Böyle bir suali ferasetine veremedim...

-Niçin?

-Benim aylıkla geçinir bir zavallı olduğumu bilirsin. İşte bu salı tamam on beş gündür ki maaşın müddeti geçti. Zaten geçen ayın on beşini bulmadan paralar tamamile suyunu çekmişti. Bir aydır (bilâ mangır) yaşıyoruz.

-(Kıredi) ile?

-Adam sen de, dünyada kimin itibarı kaldı ki kasabın, bakkalın yanında benim (kıredim) olsun...

-Nasıl yaşıyorsun?

-Avrupalı belediye reisini elli gündür açlıktan öldürmiyen Allah bizi de muhafaza ediyor. Fakat uzun söz dinlemiye tahammülüm yok. Aman Allahım açlıktan tıntın ötüyorum. Şu senin parasız karın doyurmak sırrına hemen ermek isterim.

-Öyle ise gel beraber..Ben ne yaparsam sen de onu yap..Lâkin öy-

le bitik, meyus durma. Tok bir adam kuvvet ve neş'esini göster ki esnaf bizden şüphelenmesin...

-Ne o? Adam dolandırmaya mı gidiyoruz?

-Evet amma gayet küçük mikyasta...

-Tutulur isek rezil oluruz..

-Bu öyle masumane bir sirkat ve dolandırıcılıktır ki mal sahibinin müsaadesile ve onun gözü önünde olur. Mütecasirler takibatı kanuniyeye uğramak tehlikesinden tamamile masun kalırlar...

-Acayip...

-Haydi gel...gel...

xxxxx

İki arkadaş Balıkpazarına inerler, dar, çukur, karanlık ve en nihayetinde ayazma gibi lâmba yanan bir bakkal dükkânından içeri girerler.. Sırtındaki gömlek her türlü yağ ve saire bulaşmasiyle (empermeabl)yani su sızdırmaz bir muşamba haline gelmiş, koca karınlı, içi dışı yağlı Bodosaki iki üç müşterile meşgul. (V) bey, alçak, tozlu tavana kadar her yanı istif istif, salkım salkım, tıklım tıklım dolduran malları aç bir kedi sinsiliğile gözden geçirmekte iken yeni gelenlerin hareketlerine, dikkatten hali kalmıyan bakkal çırağına:

-Peynir isterim...

Çırak-Verelim..Kaç okka?

(V) bey-Dur bakalım. Evvelâ malı beğenelim okkası sonra..

Çırak-Bakınız, işte çok çeşit peynir var hoşlandığınızdan alınız.

(V) bey-Kes bakayım şu peynirden bir parça..

Çırak kestiği peyniri bıçağın uciyle müşterilere uzatır. (V)bey bir parçasını kendi yer, bir kısmını da refikine tattırarak:

-İyi değil pek tuzlu...

Çırak-Tuzsuzu da var...

(V) bey-Görelim...

Çırak yine bıçağın ucuyle her iki müşteriye tuzsuzdan tattırır Müşterilerde çeneler hafifçe bir iki defa oynar. Yüzlerinde ademi hoşnudf hatları belirir. Çırak mal beğendirmekte ısrar gösterir. Dört beş çeşni daha takdim eder. Fakat bu müşkülpesentleri memnun edemez.... Müşteriler beyaz peynirden vazgeçerek kaşara karar verirler.. Onun da birkaç nev'inden tadarlar. Çeşnileri yuttuktan sonra hep yüz ekşitirler...Beğenmezler vesselâm. Dükkândan çıkarlar...

(V) bey-Nasıl biraz safra bastırdın mı?

(L) bey-Şüphesiz on dirhemden fazla peynir yedim. Fakat bir parça ekmek olaydı...

-Ekmek olmaz. O vakit hilemiz anlaşılır. Hele gel bakalım daha neler yiyeceğiz...

Bir ikinci dükkâna girerler. Bu defa zeytin isterler. Yeşil, siyah iri ufak, orta taneli her cinsinden yerler. Pazarlık uymaz çıkarlar...

(V) bey arkadaşından sorar:

-Kaç zeytin yedin?

-Dokuz.

-Ben on bir...

Beş on dükkân aşırı birbakkala daha dalarlar...Şimdi de pastırma, sucuk kestirtirler. Eski mal, yeni mal, kuşgönü, iftariyelik tatmadık hiçbir nev'ini bırakmazlar, Tabif pazarlık uymaz. Lâkin bu pastır-

"Anneciğim, babacığım, size Harold'u tanıtmak istiyorum, beni bugün yangından kurtardı da."

YERLİ MALI

Kâmran Yıldırım

● DİKENLER

Küçük Selma babasının kulağına eğilerek fısıldadı:

-Annem, piyano hocamın da bıyıklarını kestirdi, baba...

-Sahi mi?

-Sahi ya...

-Neden kestirdi?

-Diken gibiymiş bıyıkları insanın canını yakıyormuş da ondan...

● NE YAPSIN

Yelda, arkadaşı Sevda'ya sordu:

-Nasıl, tavsiye ettiğim terziden memnun kaldın mı?

-Hayır.

-Neden?

—Göğüs ve basenler üzerinde çok duruyor kardeş.

Yelda kızarak çıkıştı: -Adam, daha ne yapsın avol?...

● GEVŞEMEK

Robot imalinde büyük ün yapmış bir profesöre arkadaşı sordu:

-Yanında çalışan genç sekreter kız epeydir görünmüyor. İzinli mi yoksa?

-Hayır, yol verdim.

-Neden?

-Onu gören robotların vidaları gevşiyordu birader...

---

ma sucuk muayenesi tuzlu, baharlı, gevrek gevrek hoşlarına gider. Bu nefis çeşnigirliği sekiz on dükkân uzatırlar. (V) bey hep sorar.

-Nasılsın?

-Bir parçacık ekmek olsa bayağı tımtıkız doyacağım...

-Bu parasız ziyafetin mahzuru da işte bu ekmeksizliğidir.

-Daha yemeğe iştihan var mı?

-Bilmem.. Adeta tuzlandım..

-Gel şimdi de tatlılanalım...

Bu defa bal, bulama, pekmez, kabak reçeli, çeşniciliğine çıkarlar.. Yürekleri yanıncaya kadar parmak parmak yerler.. Sonra üzüm küfelerinden rızk toplarlar:

-Baba kaça veriyorsun?

Sualini müteakiben salkımların altından üstünden çimlenmek.. Böyle arı gibi her küfeye kona, kalka iki üç cadde takip edince bedava -dan yüz dirhem üzüm yemek muhakkaktı.

(V) bey sıkı sıkıya yemişe doğru yürürken refiki sordu:

-Nereye?

-Kuru yemişçilere.. Daha ceviz, fındık, badem, kuru üzüm, hurma incir muayenesi var..

-Kuru yemişçileri başka bir güne bırakalım. Vallahi çok doydum...

-İşte birader parasız doymanın sırrına erdik. Fakat her san'atın bir püf yeri vardır. Bununki de bugün dolaştığımız dükkânlara uzun müddet uğramamaktır. İstanbul pek geniştir efendim. Bugün Balıkpazarından nevale toplarsan yarın Galataya, Tophaneye geç. Öbürgün Kumkapı, daha öbürgün Samatyaya git. Dolaş dur... Bizi yaradan Rezzakıâlem şüphesiz hepimizin kısmetini bol bol vermiş, halketmiştir. Fakat onu arayıp bulmalı binaenaleyhkabahat kimsede değil aç kalanların kendilerindedir... Bak bugün tanemizi kaç muhtelif yerden azar azar toplıyarak doyduk. Yarabbi şükür. Hazâ min fadli rabbi. Haydi birader sana öyle bir ders verdim ki bacaklarında birkaç sokak dolaşacak kuvvet oldukça bundan sonra açlıktan ölmezsin... Çünkü ananece bizde çeşni helâldır...

İyi mi kötü mü?

Uzun süredir görüşemeyen iki arkadaş karşılaşır:

-Eee... Ne var, ne yok bakalım?

-Geçen ay karım öldü.

-Vah, vah... Ne kötü...

-Kötü mötü değil canım... Zaten çekilir şey değildi. Ben son zamanda bir kızla düşüp kalkıyordum. Şimdi onunla evleneceğim....

-Oh oh... Pekâlâ, pek güzel... Demek işler yolunda?...

-Yolunda molunda değil... Dükkânım yandı...

-Vah, vah... Ne felâket...

-Felâket melâket değil canım... Dükkân değerinden fazlasına sigortalıydı...

-Oh, oh... İşlerin yolunda...

-Yolunda sayılmaz pek... Eh işte şöyle böyle...

*

Kadınlardan intikam

Uzun süre ayrı kalan iki arkadaş buluşur. Hoşbeşten sonra biri sorar:

-Nelerle uğraşıyorsun bakalım?

-Sorma, der arkadaşı... Hiç sorma... Bütün gün kadınlarla uğraşıyorum.

-Deme yahu!...

-Demesi yok... Kadınlarla uğraşıyorum, hem hepsinin canına okuyorum: Kimine yemek yemeyi yasak ediyorum, kimini terter tepindiriyorum... Üstelik avuç dolusu paralarını alıyorum. Bi-kmca da "Hadi evinize!..." deyip başımdan savıyorum.

-Peki bunu nasıl beceriyorsun?

-Beceremiyecek nesi var? Bu benim işim yahu.. Güzellik salonu işletiyorum...

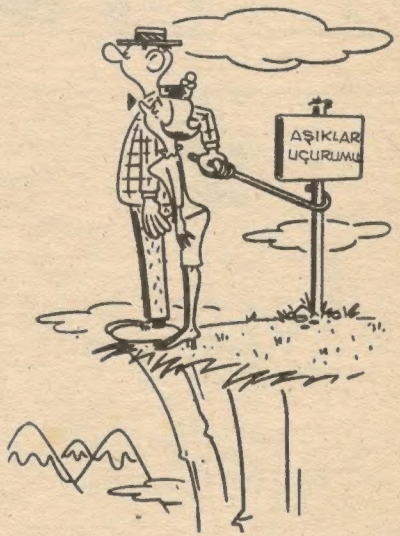

Bir gece

Ünlü "Gece" filminin başarılı oyuncusu Jeanne Moreau'ya, bir İngiliz gazeteci sorar:

-Hayatınızın en güzel günü hangisi, anlatır mısınız?

-Hayatımda güzel gün mü... Hiç güzel gün yok ki... Yalnız bir gece var....

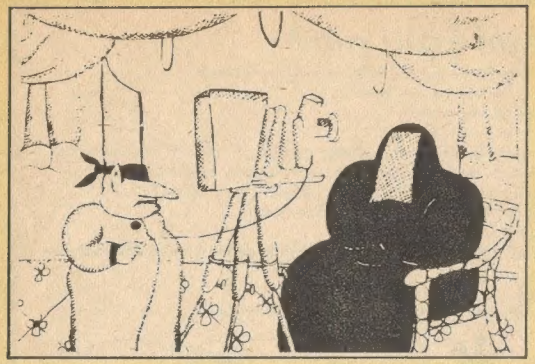

İranlı karikaturcü:

Erdeşir Mohasses

İran'ın uluslararası üne erişmiş karikatürcüsü Erdeşir Mohasses'in karikatürlerinde iki özellik göze çarpıyor:Karikatürde kara mizah yapmış olması ve en soyut karikatürlerinde bile yersel(Mahallî) tipler çizerek toplumsal yerginin ağır basması.

Ameliyathanede çekilmiş bir hatıra resmi.

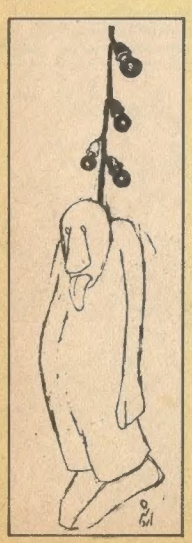

BİR SİZDEN

İYİ YÜZÜCÜ ★

Zamanının en zeki kadınlarından biri olan Madam de Stael son derece çirkindi. Evinde düzenlediği bir toplantıda, biri hariç, çevresindeki tüm erkekler o sırada salona giren çok genç ve güzel bir kadının cazibesine kapılıp birer birer yanından uzaklaştılar. Madam de Stael alaycı bir tebessümle erkeğe dönerek,

-Mösyö, dedi, söyleyin bakalım, siz, ben ve şu gördüğünüz cazip hanım sandalla gölde gezinti yaptığımız bir sırada birden fırtına çıksa, sandalımız devrilse ve boğulma tehlikesiyle karşılaşsak hangimizi kurtarırsınız? Güzel bayanı mı yoksa beni mi?

Asılzade nazik bir tavırla eğilerek Madam, dedi, yanılmıyorsam siz çok iyi yüzüyorsunuz.

CESUR ASKER ★

Napoleon, ordusuna yeni katılan askerlerin cesaretini sınamak için aralarından birkaç kişinin gönüllü olarak çok iyi bir şekilde korunmuş düşman hatlarına saldırıda bulunmak üzere ortaya çıkmalarını istedi. Kumandanına yaranmak için bu fırsattan faydalanmak isteyen çok genç bir asker bu işin üstesinden geleceğini iddia etti ve gecenin ilerlemiş bir saatinde düşman hattına doğru ilerlemeye koyuldu. Bir süre sonra, sağ salim kendisini merakla bekleyen arkadaşlarının yanına gelen asker, Napoleon'un çadırına girdi ve gururla,

-Verdiğiniz ödevi başardım efendim, dedi, düşman nöbetçisinin bacaklarını kestim.

Napoleon şaşırdı,

-Bacaklarını mı dedi, neden kafasını değil de bacaklarını?

-Kafasını zaten benden önce oraya giden birisi kesmişti de ondan

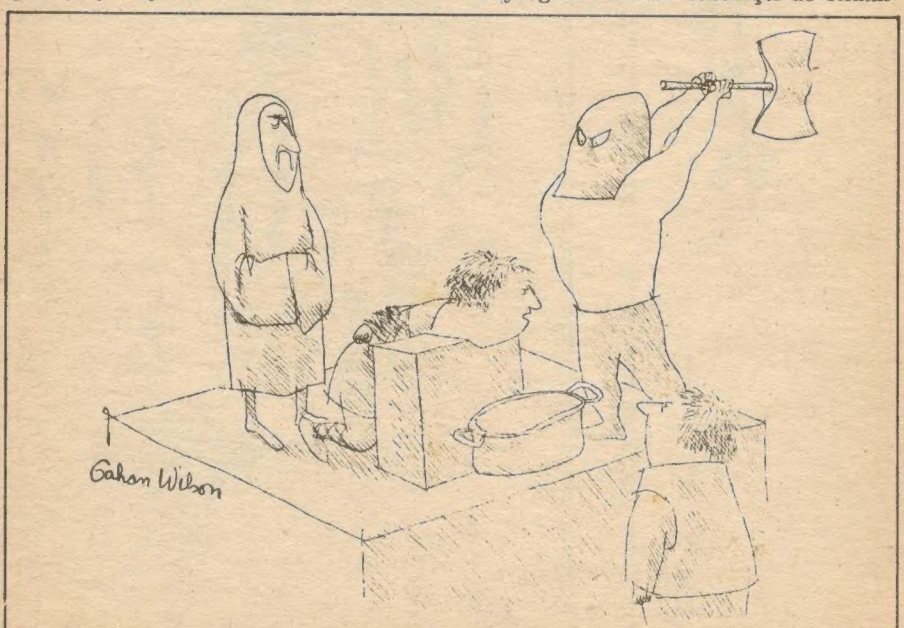

"Harry, geldiğine nasıl memnun oldum, bilemezsin."

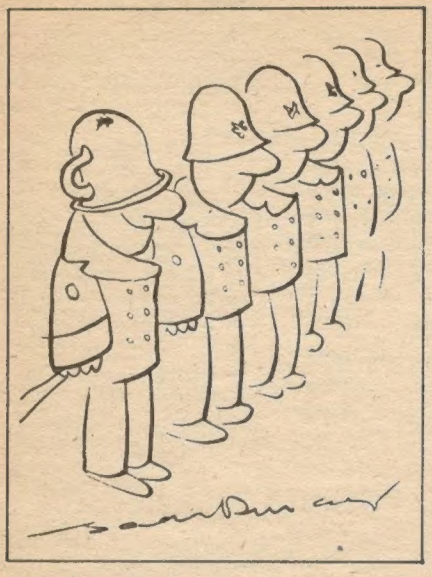

BİR BİZDEN

Ahmet Haşim, bu adamla Reşat Nuri'nin arkadaşlığını anlamıyanlara,

-Haa... dedi. Onun Reşat Nuri'ye büyük hizmeti vardır...

Bunu duyanlar şaştılar :

-Ya... Ne hizmeti?

-Ak'ın yanında kara gibi... Aptallığın yanında zekâ daha tatlı, daha parlak görünür de...

KADIN MÜSVEDDEDİR ★

Ailesinden yakınlarının evliliklerinde çok mutsuz olduklarını gören Süleyman Nazif, kadın korkusuyla yaşamının son günlerini bekâr geçirmişti. Söyleşilerinde, hoşlanmadığı kadın konusunu hiç açmazdı. Bir toplantıda sorarlar:

-Üstat, İncil'de erkekten önce kadının yaratıldığı yazılıdır. Sizce bu doğru mudur?

Nazif, kesinlikle,

-Hayır der, önce müsvedde hazırlanır, sonra eser yapılır.

AKLIMA GELMEZ ★

Bursalı Şeyh Zaik Efendi'ye düşmanlarının kendisi için "Şarabı besmele ile içiyor" dediklerini söylemişler. Zaik Efendi, kendini savunmak için,

-Yahu, demiş, ben su içerken bile besmele çekmeyi unutuyorum, şarap içerken nerden aklıma gelecek.

NAMUSU NEREDE? ★

Bir gün Ömer Seyfettin, Birinci Dünya Savaşı'nda vurgun ve karaborsayla zengin olan politikacıları yererken, İttihatçıların ileri gelenlerinden Dr. Nâzım, ayağını kaldırarak kundurasının tabanındaki deliği göstermiş. Ömer Seyfettin acı acı gülerek,

-Ah cancağazım, demiş politikacıların namusları, işte böyle ayaklarının altındadır.

MÜSAADE BUYURUN ★

Reşat Nuri Güntekin çok nâzik bir insandı. Birgün satranç oynadığı kahvede, başını çevirince bir adamın askıdaki pardesüsünü götürmekte olduğunu gördü. Hemen yerinden fırlayan Reşat Nuri, hırsıza,

-Affedersiniz, dedi, siz götürmeden önce pardesümün cebinden cüzdanımı almama müsaade buyrun.

HANGİ AY ★

Bir arkadaşı Prof. Şekip Tunç'a sormuştu:

-Evlenmek için en uygun olanı hangi aydır sence?

Prof Tunç,

-Şuziran ayı.. dedi..

- O hangi ay öyle, hiç duymadım.

- Öyle bir ay yok da onun için söyledim.

AK'LA KARA ★

Reşat Nuri Güntekin'in her gün buluşup beraber gezdiği bir arkadaşı vardı. Edebiyatçı değil, zeki değil, hatta sevimli değildi.

Özdeyişler

Her yurttaş, anayasa dairesinde düşünmek ve devlet dairesinde kaşınmak hak ve hürriyetine sahip olmalıdır.

◆

Tabiatta hiçbir şey kaybolmaz kaybolmamasına, ama ne var ki gerekip de arayınca bulunmaz.

Bireyler gibi toplumlar da yenilmedikçe olgunlaşamazlar. Örneğin, işte Amerika: Hiç yenilmediği için beşyüz yıldır hâlâ çocuk... Şımarıklığı da ondan...

◆

İnsan organlarından kimisini ayıp saymamız ne saçma! Bütün insanlarda ta başından beri, en ayıp sayılan organla burun yer değiştirmiş olsaydı, şimdi burun ayıp bişey sayılacaktı.

◆

Kediler çok güzel hayvan oldukları halde hiç değer verilmediğinden sokaklarda sürünürler. Oysa çok az bulunan hayvanlar olsalardı, zenginler, bir kedi alabilmek için çok büyük paralar verir ve o zaman kedilerin güzelliğinin farkına varırlardı.

◆

Türkiye'de yazarlar da böyledir: O kadar ucuza elde edilir ki yazıları, onun için de değerlerinin farkına varılmaz.

◆

Yalnızlık, benim için artık kendisinden vazgeçilmez bir güzel eş oldu. Bu eşin bitek kusuru var: Ne yazık ki, kısır... Çocuğu olmuyor.

◆

Kimi insanlar elma şekerine benzer; İlkin tatlı gelen konuşmaları biraz sonra yavanlaşır ve biten elma şekerinin çubuğu gibi kalırlar.

◆

Bizdeki iktidarlar, karpuzu kurabiye, hıyarı badem, kavunu reçel, palamutu kuzu diye satan satıcılara benzerler onlar da takımı yatırıp, "Yatırımla kalkınma" diye bağırırlar.

-Hakkın var küçüğüm... Karımın bu resmi insana korku veriyor.

KAYGUSUZ ÂBDAL'dan taşlama

1

Âdemi balçıktan yoğurdun yaptın
Yapıp da n'eylersin bundan sana ne
Halk ettin insânı cihana saldın
Salıp da n'eylersin bundan sana ne

2

Bakkal mısın teraziyi n'eylersin
İşin gücün yoktur gönül eğlersin
Kulun günahını tartıp n'eylersin
Geçiver suçundan bundan sana ne

3

Katran kazanını döküver gitsin
Mümin olan kullar didara yetsin
Emreyle yılana tamuyu yutsun
Söndürsün tamuyu bundan sana ne

4

Kaygusûz Abdal'ım sözümüz budur
Her nerde çağırsam hak onda hazır
Hep duzaha bastırırsın kim ne der
Yakma kullarını bundan sana ne.

Konteslik kolay

Milyarderle kızı kuyumcularda dolaşırken, kız vitrinde şahane bir taç görür ve tutturur:

-Ne olur babacığım, bunu bana al!..

Adam bir kızına bakar bir taca, sonra,

-Kızım sen çıldırdın mı? der. Bunu takmak için ya kontes olmalı, ya da düşes...

Kız hiç oralı olmaz:

-Hele babacığım, der, sen önce şu tacı al.. Bir kont ya da dük bulmak benim işim, sen onu hiç merak etme...

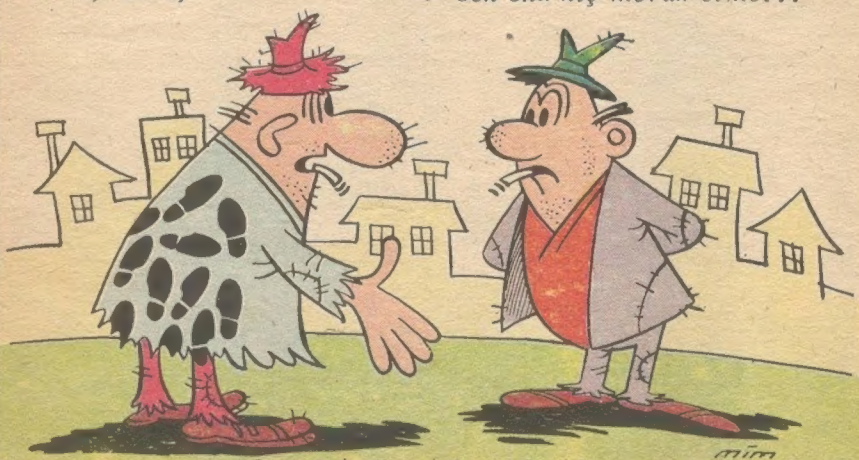

-Bugün o kadar çok iş aradım ki...

Yarışma karikatürleri

Umudun üstünde ilgi gören yarışmamıza bugüne kadar yedibinin üstünde karikatür gelmiştir. İçlerinde gerçekten çok güzel olanları vardır. Bunların yayınlanmasının çok uzun süreceğini düşünerek, yarışma sonucunun daha çabuk alınması için, karikatür gönderme süresini sınırlamak zorunda kaldık. Yarışmaya son katılma tarihi 31 Mart'tır... 31 Mart 1969'dan sonra gönderilecek karikatürler yarışmaya katılamıyacaktır.

14

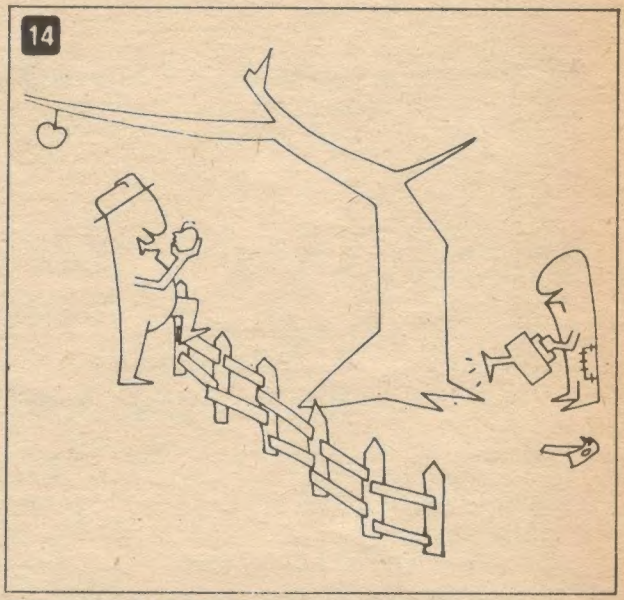

15

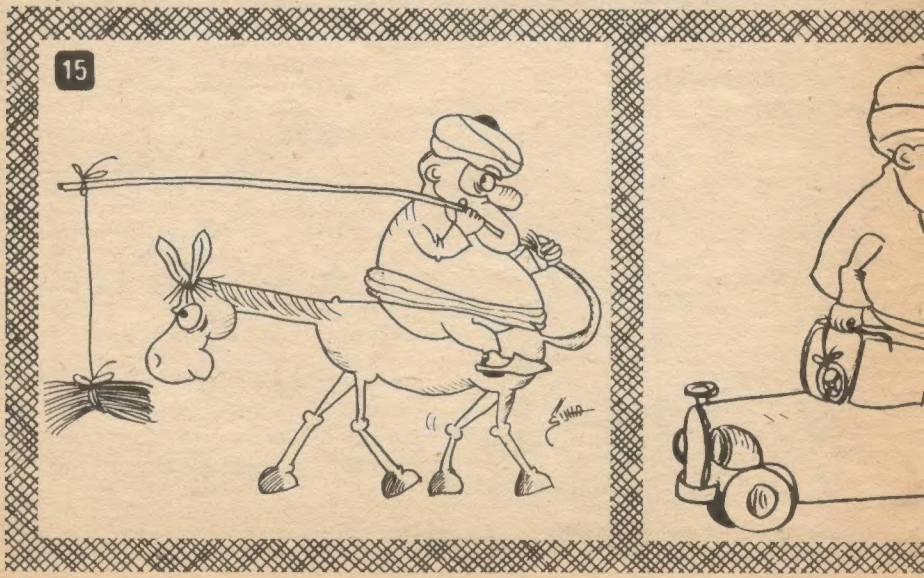

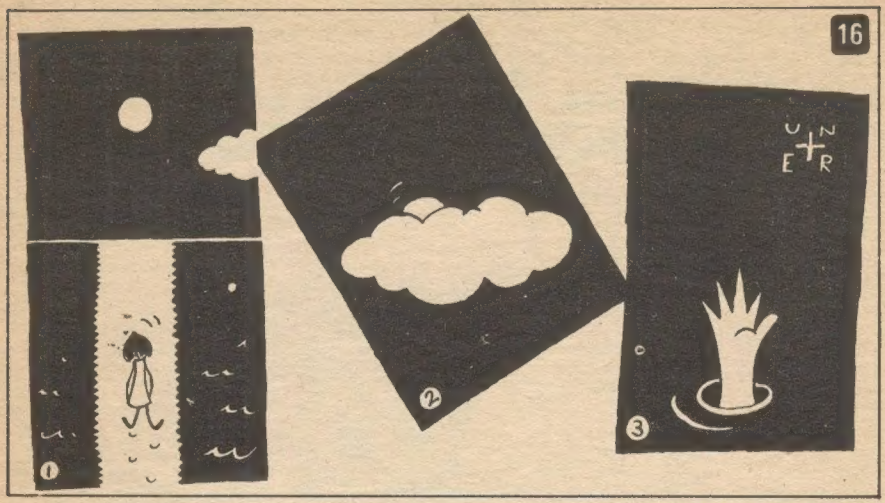

Jüri Sizsiniz

Hangi karikatürlerin birinci, ikinci ve üçüncülük alacağını okurlarımız bildireceklerdir. Bütün yarışma karikatürlerinin yayınlanması bitince, okurlarımız en çok beğendikleri karikatürün numarasını bize mektupla bildirsinler. Karikatürler, okurlardan alacakları oy sayısına göre derecelenecektir. Bütün karikatürlerin yayınlanması bitmeden, seçtiğiniz karikatürü bildirmeyiniz.

Birinciliği alacak karikatürü seçecek olan her okurumuza, Aziz Nesin'in yedi kitabından istedikleri hediye edilecektir.

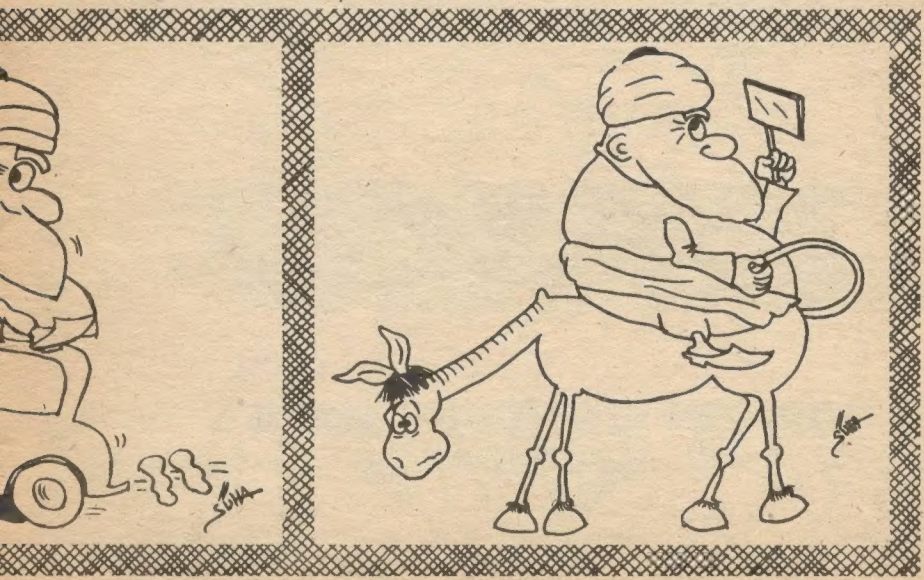

GÜMÜŞ NASRETTİN HOCA ARMAĞANI

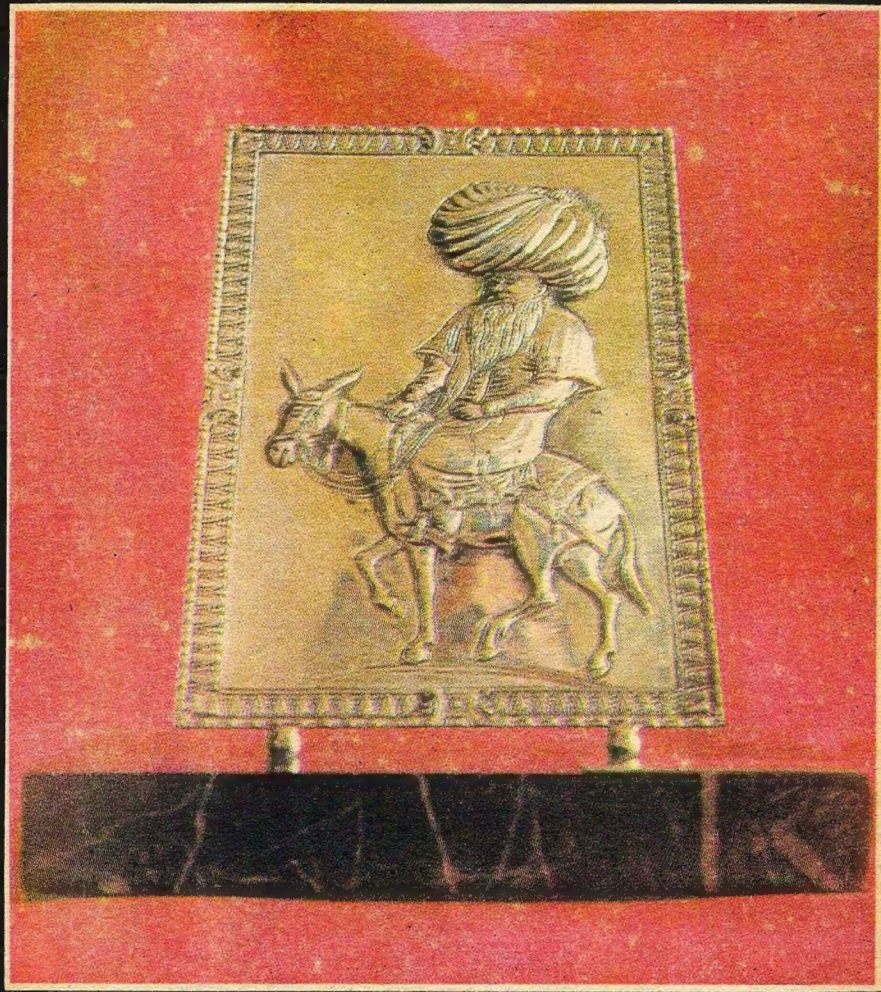

NASRETTİN HOCA KARİKATÜR YARIŞMASINDA
DERECE ALACAK OLANLARA SUNULACAK ÖDÜL